

CURS DE CATALÀ A DISTÀNCIA NIVELL D

PAUTES D'ESTUDI DE LA UNITAT 9

La unitat 9 es divideix en les àrees següents:

L'Àrea 1, Comprensió i expressió escrites (pàg. 340-342), és especialment interessant perquè, a partir d'un fragment de *Tirant lo Blanc*, proposa una sèrie d'activitats (resum, lèxic) semblants a les de la prova de final de curs.

L'Àrea 2, Expressió escrita (pàg. 343-345), acaba el tema que es va encetar a la unitat 5: l'estilística. Així, doncs, s'hi recullen les últimes recomanacions que us ajudaran a millorar l'estil dels vostres textos escrits: 1) usar un llenguatge que no discrimini per raons de sexe, raça, cultura, dialecte, etc. (en comptes de 'Els professors s'han reunit', és millor 'El professorat s'ha reunit'); 2) evitar algunes confusions habituals (*propí/pròpia-mateix/mateixa; prou-bastant; a causa de, gràcies a, per raó de-degut; front; posar-pondre; suposar*, alguns verbs que són incorrectes).

L'Àrea 3, Coneixements pràctics i teòrics del sistema lingüístic (pàg. 346-371), es divideix en tres blocs:

Fonètica i ortografia – aquest apartat se centra en la fonètica i l'ortografia de la essa sonora (z, s) i de la essa sorda (ss, s, c, ç). Recordeu que la essa és sonora quan, en pronunciar-la, vibren les cordes vocals. Aquest so es representa amb dues lletres: *la s* o *la z*. Per escriure-la correctament, heu de repassar-ne les regles bàsiques i a més, fixar-vos especialment en les remarques de la pàg. 347 (paraules que de vegades es pronuncien malament; paraules amb essa sonora que en singular no duen essa final; el sufix *-esa*). Quant a la essa sorda, aquest so es representa amb les lletres *ss, s, c, ç*. Per escriure-la correctament, també heu de repassar-ne les regles bàsiques i parar especial atenció a les remarques de les pàg. 348-351 del llibre (paraules que de vegades es pronuncien malament; la essa sorda darrere de prefixos; la grafia *-sc-*; observacions sobre les grafies *c* i *ç*). Podeu completar l'estudi d'aquest tema a partir del material que us envio adjunt a aquest missatge, extret de les fitxes del Servei d'Autoformació en Llengua Catalana (SALC) de la Universitat Pompeu Fabra.

Morfologia i sintaxi – en aquest apartat s'estudien els temes següents:

- L'oració substantiva – equival a un sintagma nominal i per tant, en l'oració composta funciona igual que el SN dins l'oració simple. Quant a l'estructura, pot presentar la següent: 1) que (conjunció) + oració –*Vol que vinguis aviat*–; 2) (preposició +) infinitiu –*Et va bé anar al cinema avui?*–; 3) oració substantiva de relatiu introduïda per (preposició +) qui (referència a

persones) –**Qui arribi primer, tindrà preferència a l'hora d'embarcar**–, (prep.+) (tot/tothom+) art./dem.+qui (referència a persones)/que (persones o no) –**Els qui/Els que paguin abans del dia 30 d'aquest mes, podran anar d'excursió**–, (prep.+) (tot+) Això/Allò/El... + que –**És inadmissible això que diuen**–; 4) què (pronomen interrogatiu) + oració –**No entenc què diuen**–; 5) si/com (conjuncions) + oració –**Vull saber si vindran aviat**–. En relació amb aquest apartat de l'estructura, és especialment interessant el quadre recordatori de la pàg. 354 del llibre referent a la conjunció *que*. Pel que fa a les funcions, fa les mateixes que un SN en una oració simple, és a dir, atribut, complement directe, complement indirecte, complement preposicional o de règim verbal, complement predicatiu, complement del nom, de l'adjectiu, de l'adverbi i complement agent.

- Les conjuncions – en aquest apartat es distingeixen, d'una banda, les conjuncions coordinants (copulatives, disjuntives, distributives, adversatives, consecutives i continuatives) i de l'altra, les conjuncions subordinants (completives, temporals, de lloc, causals, finals, condicionals, modals, comparatives, de conseqüència i concessives). Són especialment interessants les remarques de tot aquest apartat, ja que us permetran resoldre els dubtes entre *si no/sinó; doncs/perquè, ja que; perquè/ per què/ per a què*.
- Lèxic – aquest apartat se centra en la terminologia científica (conjunt de termes que configuren els diversos llenguatges de les especialitats conegudes tradicionalment com a científiques. Aquests termes (termes científics) poden ser, des del punt de vista morfosintàctic, simples, derivats, compostos, parasintètics i sintagmàtics – Riera, C. *Curs de lèxic científic*, ed. Claret, 1998).

L'Àrea 4, Marc sociolingüístic i històric de la llengua (pàg. 372-375), repassa la situació de la llengua catalana al llarg de la seva història, des dels orígens fins al segle XX.

L'Àrea 5, Expressió oral (pàg. 376-378), us proposa de simular una intervenció en un programa de ràdio. Per superar aquesta activitat amb èxit, cal que tingueu en compte les recomanacions que s'han fet a les unitats anteriors en relació amb l'expressió oral.

Calonge, novembre de 2010